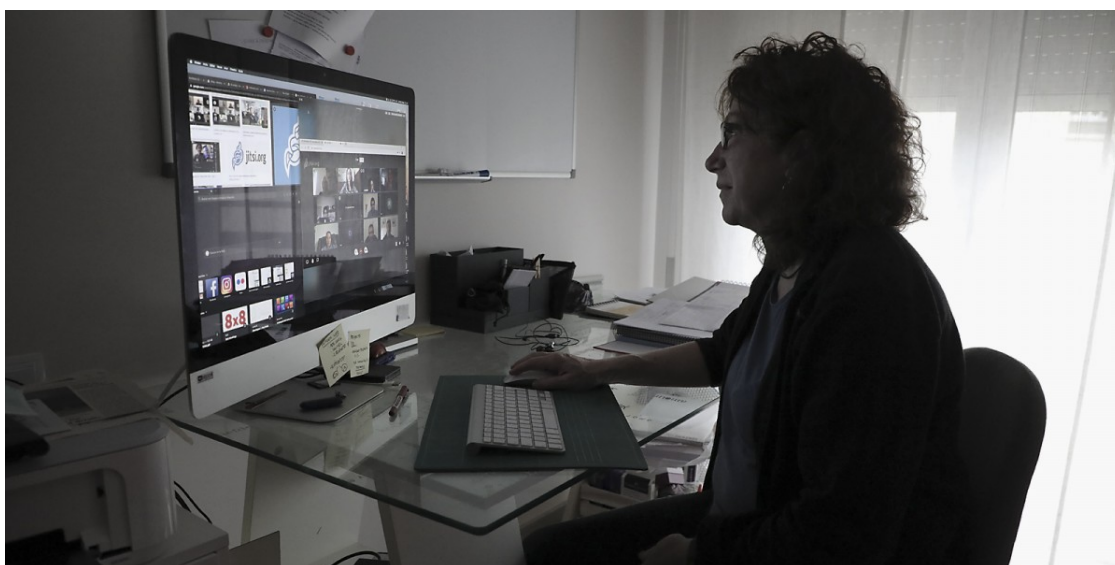

El Diacrític | | Actualitzat el 21/04/2020 a les 13:00

Videotrucades, ultraconnectades i ultracontrolades

Article de Sara Blázquez publicat originàriament a Mèdia.cat | «Fer resistència a segons quines eines és molt difícil, però el primer pas és acostar-nos al programari lliure com Jitsi, una bona opció per fer videoconferències xifrades en temps real»

«Ara que ens veiem obligades a fer vida social de manera virtual i a trencar el metre i mig de distància de seguretat a través de la pantalla, potser és el moment de posar-hi la mirada i la responsabilitat que sí que posem, per exemple, en el consum d'alimentació» | Aleix Auber

Ja faig tard per entregar aquest article, però clar, és que avui he tingut dues reunions i una entrevista online. I llargues! I demà dues més. El cas és que necessito hores per teletreballar i concentrar-me (que costa prou aquests dies!) i crec que des que estic confinada tinc més reunions, birres i vermutos que abans. Reconec que aquestes eines faciliten la feina, fan la quarantena més fàcil, fan que la nostra vida es mantingui viva, però ja que ho fem, fem-ho amb consciència.

Aquests mesos seran durs per a moltes famílies. Estem veient (i vivint) la cara més salvatge del capitalisme: acomiadaments, expedients temporals d'ocupació, manca de contractacions, precarietat, incertesa? A casa, tancades i ultraconnectades. Si a algú li està anant bé aquesta crisi és a les empreses energètiques i a les tecnològiques. Ens omplim la boca que ara més que mai pren sentit el consum conscient, donar vida als productors locals, la lluita anticapitalista i el boicot a les multinacionals, però aquests debats els fem fent una birra pel House Party o una reunió pel Zoom, empreses multinacionals que, com Skype o Hangouts de Google, mercadegen amb les nostres dades i es compren les unes a les altres per quantitats no revelades.

Ara que ens veiem obligades a fer vida social de manera virtual i a trencar el metre i mig de distància de seguretat a través de la pantalla, potser és el moment de posar-hi la mirada i la responsabilitat que sí que posem, per exemple, en el consum d'alimentació. Quan treballem amb aquestes plataformes, no només els facilitem dades i continguts, sinó també hàbits de treball,

hores de connexió, pautes i comportaments en línia. I amb aquestes dades elaboren perfils d'usuàries d'internet, permetent segmentar la informació que ens arriba i manipulant la nostra postura davant del món. Això és el que fa un temps està difonent la comissió Procomuns de la Xarxa d'Economia Solidària (XES) amb la campanya "No siguis GAFAM!" i que, ara que tot ens peta a la cara, agafa més sentit que mai.

Fer resistència a segons quines eines és molt difícil, però el primer pas és acostar-nos al programari lliure com Jitsi, una bona opció per fer videoconferències xifrades en temps real. Una eina molt usada per activistes i persones que volen protegir la seva seguretat en línia, però que cada vegada fan servir més organitzacions i col·lectius durant aquestes setmanes de confinament, ja que no ens obliga a instal·lar cap programa ni, el més important, a facilitar les nostres dades a ningú. La tecnologia també té impactes sobre els nostres drets i llibertats.

Per mi ha estat un descobriment que mantindré. Desitjo recuperar l'imprescindible contacte físic però, per què no dir-ho, l'ús d'aquestes eines i aquestes reunions a distància ens ofereix una oportunitat a les professionals que estem fora de Barcelona i que tantes vegades ens veiem obligades a dedicar tota una jornada per fer una reunió de, potser, una hora.

Article de Sara Blàzquez publicat originàriament a Mèdia.cat.